

JOSÉ ROYO VILAR, DIRECTOR DE L'MCM (1970-1977)

(3a part)

En l'article anterior vam parlar d'una de les qüestions que més preocupava a José Royo: la recuperació de restes de ceràmica als carrers i solars de la ciutat. Com vam apuntar, amb aquest projecte se'n volia evitar la destrucció i l'espoli, però era també una manera d'incrementar els fons del Museu. Aquest era un altre aspecte que, com a responsable del Museu, interessava al seu primer director. I és que les altres vies d'entrada d'obres ceràmiques eren escasses.



J. Royo Vilar al MCM (13/06/2017)

El Museu, des de la seua posada en marxa, va comptar amb una dotació anual per part de l'Ajuntament de 50.000 pessetes, tal com es va acordar en el Ple de la Corporació Municipal del dia 3 de novembre de 1967, en el qual es va crear oficialment el Museu i el seu Patronat. Però aquesta aportació resultava insuficient per a l'adquisició per compra, ja que els preus de les peces de ceràmica eren elevats i, d'altra banda, José Royo considerava inapropiat emprar aquests diners per a eixe propòsit quan, al subsòl de la mateixa ciutat, hi havia una gran quantitat de ceràmica.

És per això que l'arribada de peces a través de donacions va ser tan important per al Museu. El mateix director va establir contactes amb fàbriques com Lladró, Víctor de Nalda i altres empreses de ceràmica i veïns de Manises. Tot i que la resposta no era sempre positiva, aquest va ser un dels mitjans principals d'increment de la col·lecció. Des del Museu es va voler agrair aquesta col·laboració, de manera que als Butlletins d'Informació Ciutadana es publicaven breus ressenyes en què es parlava de les donacions rebudes i es donava les gràcies en nom de la Junta i del Museu. El mateix José Royo Vilar, al Butlletí núm. 2 de maig de 1971, donava compte de les últimes donacions i convidava tot aquell que tinguera peces de ceramistes manisers a donar-les al Museu.

Un document trobat a l'Arxiu Municipal manifesta que, per solucionar la falta de peces ceràmiques, es va recórrer també a la cessió o dipòsit. En aquest document d'octubre de 1970, l'alcalde José Morató feia una petició a la Diputació de València per demanar que es cediren algunes peces de ceràmica antiga a causa de la carència d'aquest tipus d'obres al nostre Museu.

Finalment, des de 1972, comença a celebrar-se a Manises el Concurs Nacional de Ceràmica i les obres premiades s'incorporen als fons del Museu. Gràcies a això, va formant-se una important col·lecció de ceràmica contemporània.



Capçalera de carta dissenyada per José Royo Vilar per al Museu



Museu de Ceràmica de Manises
Ana García Palacios
Llicenciada en Història de l'Art